

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань фінансової політики і банківської діяльності

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-21-37, факс: 255-24-25

№ 04-37/10-125 (90488)

"27" квітня 2018 р.

Слободянюку О.О.

Шановний Олеже Олександровичу!

До Комітету Верховної Ради України з питань фінансової політики і банківської діяльності надійшла Ваша електронна петиція щодо законодавчого обмеження розміру пені, яка застосовується для фізичної особи.

Відповідно до статті 551 Цивільного кодексу України, якщо предметом неустойки є грошова сума, її розмір встановлюється договором або актом цивільного законодавства. Причому розмір неустойки, встановлений законом, може бути збільшений у договорі, якщо таке збільшення не заборонено законом.

У випадках, коли договором чи законом не встановлений розмір пені, статтею 625 Цивільного кодексу України визначається, що боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми.

Згаданий Вами у петиції Закон України «Про відповідальність за несвочасне виконання грошових зобов'язань» не поширюється на фізичних осіб.

В той же час існують законодавчі обмеження щодо розміру пені, яка може бути нараховано фізичній особі – позичальнику за споживчим кредитом.

Статтею 21 Закону України «Про споживче кредитування» встановлено, що у договорах про споживчий кредит пеня за невиконання зобов'язання щодо повернення кредиту та процентів за ним не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який

сплачується пеня, та не може бути більшою за 15 відсотків суми простроченого платежу.

Сукупна сума неустойки (штраф, пеня), нарахована за порушення зобов'язань споживачем на підставі договору про споживчий кредит, не може перевищувати половини суми, одержаної споживачем за таким договором, і не може бути збільшена за домовленістю сторін.

У всіх інших випадках питання відповідальності боржника-фізичної особи за невиконання грошового зобов'язання є предметом добровільно укладеного ним договору.

Необхідність законодавчого обмеження волевиявлення учасників договору є дискусійною.

В той же час, у разі внесення суб'єктом права законодавчої ініціативи відповідних пропозицій у вигляді законопроекту, зареєстрованого у встановленому порядку, Комітет готовий їх розглянути, опрацювати та підготувати до розгляду Верховною Радою України.

З повагою

**Перший заступник
Голови Комітету**

М.В. Довбенко